

Masoveria de Sant Muç

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Muç. 08191-RUBÍ
Emplaçament A mitja vessant d'un turó suau

Coordenades:

Latitud: 41.50924
Longitud: 2.02202
UTM Est (X): 418386
UTM Nord (Y): 4595752

Classificació

Número de fitxa 08184-37
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any ca. 1850
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El remodelació conserva els materials originals amb els terres de rajola i bigues de fusta i volta de totxo massís (PLA, s.d.).
Protecció Legal
Observacions protecció: PECPAR - Fitxa núm. 16.14
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 040A00001
Fitxes associades:
[Ermita de Sant Muç](#)
[Can Ramoneda](#)
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 12/10/2000 - 02:00

Descripció

Edifici situat al costat de l'ermita del mateix nom, que gaudeix d'una interessant arbreda que creix a prop del torrent que porta el mateix nom. L'habitatge no es correspon amb cap tipus definit de masia, malgrat que té tres naus, una d'elles més curta i d'una sola alçada, no havent creuer ni escala a la sala d'accés (PLA, s.d.).

Història

Mas situat al costat de l'ermita i construït pels volts de l'any 1850. La finalitat dels propietaris era la guarda de la capella i, a més, tenir cura de les terres i els horts, custodiar la clau per entrar a la capella i vendre estampes, ciris i records de Sant Muç. Amb el temps aquesta masoveria s'ha anat convertint en un hostal o fonda per satisfer les necessitats dels visitants i facilitar-los llenya, taules i beguda. Al costat de l'ermita de Sant Muç hi ha la font del mateix nom, molt deteriorada per l'aiguat de 1962 que va ensorrar la mina. L'aigua que d'ella brollava omplia la bassa per regar els horts. Destaca també un safareig tot voltat per unes monumentals alzines. (RUFÉ, 1984a; 1997a). El segle XIX acudien les cèlebres colles dels "xatos" que venien des del barri del Raval de Barcelona, a peu, a través de Collserola i Sant Cugat pel camí dels Sagraments. La població de Rubí, sortia a rebre'ls i els acompanyava fins a Sant Muç. La bandera presidia els actes. Es feia un ofici solemne, es cantaven els goigs, i es venerava el sant. Dinar i esbarjo, i a l'entrada de fosc, retornaven a Rubí, posaven la bandera al balcó de cal batlle i dormien a la població allotjats per les cases. L'endemà al matí retornaven a peu, pel mateix camí a Barcelona. També hi feia cap gent de les veïnes poblacions de Castellbisbal, Ullastrell, Terrassa i Sabadell. És lloc de celebració d'aplecs dels que avui encara es celebren dos d'annuals. El principal Dilluns de Pasqua Florida, l'altre a la tardor, el tercer diumenge d'octubre, anomenat de Sant Muç i del Roser, en que després de l'ofici es fan ballades de sardanes. Cap el 1980 es troba al subsòl de l'estatge dels exvots, una pedra litogràfica per imprimir estampes de l'altar de Sant Muç que es conserva al Museu de Rubí, així com també hi ha dipositada la bandera dels xatos que lliurà, en Pau de la Barba, darrer supervivent de la colla abans de morir (RUFÉ, 1984a; 1997a). Des de l'any 1963 la família Salvador - Verdaguer resideix a la masoveria i ha renovat i ampliat el menjador. També ha conservat un pou que hi ha al mig de l'entrada dins de la casa (RUFÉ, 1984a; 1997a).

Bibliografia

PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa.

